

Prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău (jud. A. Malfi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 COOP,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 COOP împotriva Valentinei Volcova, Volcov Ghennadi, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 29 ianuarie 2016 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 COOP (în continuare APLP nr. 54/255 COOP) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Volcova, Ghennadi Volcov, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 10127,99 lei pentru perioada 01.12.2012 - 01.10.2015 și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 303,84 lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza contului personal deschis la APLP nr. 54/255 COOP pe numele pârâților, SA „Termoelectrica” a livrat energie termică. Pârâții, deși au acceptat prestarea serviciilor și nu au contestat bonurile de plată aferente, nu au achitat plata pentru serviciile prestate pentru energia termică, iar datoria formată pentru perioada 01.12.2012 - 01.10.2015 constituie suma de 10127,99 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

A invocat reclamantul că, conform prevederilor art. art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

A menționat reclamantul că, în prezent gestionarul fondului locativ se află în situație financiară precară din cauza rău-platnicilor, din rândul cărora fac parte și pârâții.

Prin hotărârea din 27 iunie 2016 a judecătoria Ciocana mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea înaintată de APLP nr. 54/255 COOP și s-a încasat în mod solidar de la Valentina Volcova și Ghennadi Volcov în beneficiul APLP nr. 54/255 COOP suma de

10127,99 lei cu titlu de datorie pentru consumul de energie termice pentru perioada 01.12.2012 – 01.10.2015. În rest, cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat și citație publică s-a respins. Concomitent, s-a încasat în mod solidar de la Valentina Volcova și Ghenndi Volcov în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 303,84 lei.

Prin decizia din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins, din lipsă de teme, apelul depus de APLP nr. 54/255 COOP și s-a menținut hotărârea din 27 iunie 2016 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău.

La data de 13 ianuarie 2017 APLP nr. 54/255 COOP a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de respingerea capătului de cerere cu privire la încasarea de la pârâți în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor date.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel la judecarea pricinii a interpretat eronat prevederile art. art. 82, 84, 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu atât mai mult că la baza solicitării cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 303,84 lei și citare publică în mărime de 150 lei se află contractul de mandat, iar mandatarul SA „Termoelectrica” a acționat în strictă conformitate cu prevederile contractuale, cu bună credință, pentru a exclude în consecință impunerea neonorării obligațiilor contractuale, acționând în beneficiul mandantului său, achitând taxa pentru examinarea pretenției acestuia. Această instituție civilă fiind reglementată de prevederile art. 1030 Cod civil.

Consideră recurentul că, pentru examinarea acțiunii date a fost achitată taxa de stat, fapt constatat de instanța de fond la etapa primirii cererii de chemare în judecată, care nu a obiectat asupra acestui fapt în nici-un mod și respectiv, privarea părții care a avut câștig de cauză de încasare din contul părții care a pierdut procesul a cheltuielilor de judecată, nu numai că prejudiciază reclamantul, ci vine în contradicție cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care din reglementările sale generează principiul unui proces echitabil.

Precizează reclamantul că, în cazul în care instanța de judecată a considerat aceste cheltuieli ca fiind suportate de către o altă persoană decât APLP nr. 54/255 COOP, aceasta urma să dispună achitarea taxei de stat pentru examinarea acțiunii de către însuși reclamantul cu restituirea din oficiu a taxei de stat achitate de către SA „Termoelectrica”, ca fiind depusă de o persoană care nu are interes la soluționarea cauzei, iar în situația dată, instanța a privat reclamantul/recurentul de a recupera din contul pârâților, care au pierdut procesul, cheltuielile de judecată suportate pentru examinarea cauzei, care este o condiție pecuniară la înaintarea unei acțiuni în instanța de judecată. Ori, taxa de stat a fost achitată de către SA „Termoelectrica” nu în calitate de intervenient accesoriu, ci în calitate de mandatar al APLP nr. 54/255 COOP, care la data de 05.01.2016 au încheiat contractul de mandat nr. 5124/m.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 10 noiembrie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 25 noiembrie 2016, iar confirmarea recepționării acesteia la materialele pricinii

lipsește. Astfel, Colegiul reține că, recursul declarat de APLP nr. 54/255 COOP la data de 13 ianuarie 2017, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de APLP nr. 54/255 COOP, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de APLP nr. 54/255 COOP, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a

unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de APLP nr. 54/255 COOP”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 COOP împotriva deciziei din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală